

يعقوبِ نامه

۱

۱ يعقوبَ جي، خدا و عيسى مسيحِ خداوند غلام،
دوازده ته قبيله كه پخش و پلا ايسن
سلام!

شمه ايمان امتحان گودن

۲ مِ برارُون، هر موقع جور واجور امتحونونِ ميئن دگتين، اوشونه يکته پيله شادی بدونين! ۳ چونکه دُونين وقتي شيمه ايمونِ امتحونِ ببون، صبر و تحمل ببار ابنه ۴ پس بوگذارين صبر و تحمل كاملا خوش نَمَره هدى، تا بي عيب و کامل ببين و هيچي ديرون کم نَدارين. ۵ اگه يه نفر شمه ميئن حكمت ندانه، اونه خدا جي بخواي، هو خدايي كه بي سرکوفت و دست و دلبازي امره همه کس بخشنه، اونم هده بنه. ۶ ولي او ادم بايد ايمونِ امره بخواي بي اونکه شک بکوني، چون کسی كه شک بکوني، هوطو دريا کولِ مورسون ايسه كه باد اون اي طرف او طرف هکشنه. ۷ ايجور ادم، گمان نکوني كه خداوندَ جي يه چي هگينه، ۸ اون دودل ادم ايسه و خوشه تمام راهون ميئن ثبات ندانه.

۹ فقير برار بايستي خوشه سربلندی كه دانه فخر بکوني، ۱۰ و پول دار ادم خو فروتنی به فخر بکوني چونكي يکته وحشی گول مورسون از بين شنه ۱۱ هوطوکه آفتاؤ خو سوزنده گرما امره جوړ انه و وش خشک کوئنه و اونه گل کئنه و اونه قشنگی از بين شنه، پولدار ادمم هيتو خوشه راهون ميئن كه پيش بيته از بين شنه.

۱۲ خوش بحال اوني كه امتحان بار جبر صبر و تحمل امره تاب باره، چونکه وقتي امتحونِ ميئن سربلند بيرون با، او تاجي كه زندگي بخشنه هگينه. تاجي كه خدا او کسانِي وعده بده كه اونه دوست دانن.

۱۳ هيچڪس وختي وسوسه پي، نگونه: «خدا ايسه كه مه وسوسه كآدره»، چونكه خدا هيچ بدى آمره وسوسه نبنه، و هيشكسم وسوسه نوکوئنه. ۱۴ ولى وختي كه ينفر وسوسه بنه، خوش هوا و هوس ايسه كه اونه گول زئنه و دام ميئن تودئنه. ۱۵ بزین وقتی هوا و هوس شوکومه گيري، گناه چينه و گناه وختي کامل پيله پي، مرگ چينه.

۱۶ مي عزيز برارؤن، گول نخورين! ۱۷ هر خوروم هديه و هر کامل هديه آسمون جي ايسه، نوروں پئر طرف جي هنه و اون ميئن هيچ تغييرى ننه و نه هيچ سايه اى كه تغيير جي به وجود بما پي. ۱۸ او خوشه اراده آمره، امه حقيقت كلام جي خلق بوده، تا اونه نوبر مخلوقات ببيم.

کلام ايشتوسن و بجا آردن

۱۹ مي عزيز برارؤن، اينه بدونين: هرکس باء ايشتوسن ميئن تند، گب زئن ميئن يواش و عصبونيت ميئن آرام پي! ۲۰ چونكه آدم خشم، او صالحى كه خدا خوائنه به بار نئيئنه. ۲۱ پس هرچور فساد و هرچي شرارت كه باقى بمونسته شيمه جي دور کونين و فروتنى آمره، كلامي كه خدا شيمه ديل ميئن بکاشته قبول بکونين. او كلامي كه تينه شيمه جونؤن نجات بدای.

۲۲ ولى کسانى بين كه خدا كلام عمل کوئنن، نه اينكه فقط اونه بشتوپين؛ شمه گول نزنين! ۲۳ چون اگه يه نفر خدا كلام بشتوى ولى اونه بجا نره، هيتو اونيه مؤئنه كه آينه ميئن خوش ديم نيگاه كادره ۲۴ چون او خوش آينه دورون اينه، ولى تا آينه جي دوره بنه، خو قيافه از ياد بئنه ۲۵ ولى اوني كه كامل شريعت، كه شريعت آزادی ايسه، چال بزه و ايشتونه و از ياد نبينه بلکه اون بجا ابنه، او خوکار ميئن برکت هگينه.

۲۶ اگه يه نفر گومان بکني كه دين دار ايسه و نتونه خوش زبان جلو بگيري، خودشه گول زئدره، اونه دين دارى هيچ ارزشى ندائنه. ۲۷ پاک و خالص ديندارى، امه پئر ديد ميئن، اى ايسه: يتيمؤن و بيوه زناکون دست، مصيبت مئين بگيريم و امه فاسد دنيا جي دوراکونيم.

۲

فرق نيئن گوناہ

۱ مي برارؤن، شمه كه امي خداوند عيسى مسيح، او خداوند جلال ايمون

دائین، نباید آدمون میئن فرق بنین. ^۲ چون اگه ینفر طلاپی انگشتر و قشنگ رختِ أمره شیمه مجلسی میئن بای و یکتہ فقیر آدمم کهنه رختِ أمره داخل بای، ^۳ اگر شمه اونی که قشنگ رخت دوده دَننه بیشتر تحویل بگیرین و اونه بوگوین: « بیه خوروم جیگه سر بنیش، » ولی او فقیر آدم بوگوین: « هوره بیس! » و یا « اِرِه می پانِ جیر زمین سر بنیش، » ^۴ مگه شمه، شیمه میئن فرق ناین و شرور فیکرون أمره قضاوت نودین؟

^۵ عزیز برارؤن، گوش بدین! مگه خدا ایی دونیا ندارون انتخاب نوده تا ایمون میئن دولتمند بویوئن و او پادشاهی به ارث بپورن که خدا اوشونی که اونه دوست دانن وعده هده؟ ^۶ ولی شمه، فقیر آدمه بی حرمتی بودین. مگه دارا آدمون نین که شمره ظلم کوئنن و شمره محکمه میئن بئنن؟ ^۷ مگه ایشون نین که او خوب ایسم که شیمه سر هَنه، کفر گونن؟

^۸ اگه شمه راست راسی شاهونه شریعتِ طبق مقدس نویشته آن عمل بکونین که گونه: « تی همسایه تی جون مورسون دوست بدار » خوروم کار کوئنین. ^۹ ولی اگه فرق بنین، گناه بودین و شریعت، شمره تخصیر کار اینه و شمره محکوما کوئنه. ^{۱۰} چونکه اگه یه نفر همه شریعت بجا باری ولی یکتہ از اوشون میئن کم کاری بکونی، تمام او شریعت میئن گناهکار ایسه. ^{۱۱} چون، او خدای که بوته: « زنا نکون، » هیطورم بوته: « قتل نکون. » تو اگه زنا نکونی ولی قتل بکونی، شریعتِ قانون بشکنی.

^{۱۲} پس او کسؤن مورسؤن گب بزنین و عمل بکونین که دؤئنن عین شریعت آزادی، اوشؤن به داوری بنه ^{۱۳} چونکه داوری اونه به که رحم نوده، بی رحم بنه. رحم، داوری سر حریف بنه!

ایمؤن بدون اعمال بمرده ایسه

^{۱۴} می برارون، اگه یه نفر ادعا بکونی ایمؤن دَننه، ولی اعمال نداری، چی فایده ای دَننه؟ ایجور ایمؤن تینه اونه نجات بدی؟ ^{۱۵} اگر یکتہ برار یا خاخور، خوشه هر روزه خوراک و لیباس محتاج بی ^{۱۶} و یک نفر شمه جی ایشون بوگوی: « بشین به سلامت، گرم و سیر ببین، » ولی ایشون جسم خواسته ان برآورده نکونی چی فایده دَننه؟ ^{۱۷} پس خالی ایمؤن اگر اعمال امره نبی، بمرده ایسه.

^{۱۸} ولی امکؤن دَننه یه نفر بگوی: « تو ایمؤن دَننی و منم اعمال دَنم! » تو تی

ایمون بدونه اعمال، مه نیشون بدی و منم می ایمون می اعمال امره ته نشون دئتم.^{۱۹} تو باور دئی که خدا یکتہ ایسه. خوب کوئی! حتی دیونم هیجور باور دئن و ترس جی پرکش گین!

^{۲۰} ای نادون، خوائی بدونی که چره ایمون بدون اعمال ثمر ندئنه؟^{۲۱} مگه أمه جد، ابراهیم خو اعمالِ أمرة صالح بشمورده نوبو، هووخت که خو ریکه اسحاقِ قریونگه به پیشکش بوده؟^{۲۲} اینی که اونه ایمون و اعمال باهم عمل گودن، و اونه ایمون، اونه اعمالِ امره کامل بو.^{۲۳} و تورات او بنویشته حقیقت پیدا بوده که گونہ: «ابراهیم خدا ایمون بآرده و اپی ابراهیم به صالحی بشمورده بویؤ،» و ابراهیم خدا رفیق دوخنده ببو.^{۲۴} اینین اعمال امره ایسه که آدمی صالح بشمرده بنه، نه فقط ایمون امره.

^{۲۵} هیطورم، مگه فاحشه راحاب خودشه اعمال امره صالح بشمرده نوبؤ هووخت که قاصدون پناه بدا و اوشونه یکتہ ده راه جی سرادا؟^{۲۶} هوطو که تن روح جی سیوا ببون، بمورده ایسه، ایمونم اعمال جی سیوا ببون، بمورده ایسه.

۳

زوبؤن بلا

^۱ می برارؤن، نبی که خیلی از شمه أن خدا کلام معلم بون دنبال دبین، چونکی دوئینن أمه معلمون به، داوری سختتر بنه.^۲ چونکی أمه خیلی راهون میئن خطا کوئیم. اگه ینفر خو گب زنن میئن خطا نکونی، کامل آدم ایسه و تینه خو تمؤم نن جلو بگیری.

^۳ اگر أمه، اسبون دهن سر دهنه دودیم، اوشونه أمه فرمونبر چاکؤنیم و تینیم اوشون تمام تن هرطرف که بخوایم بیریم.^۴ کشتیونه بینین: هر چند کی اوشن پيله ان و تند باد اوشونه تکون دئنه، ولی یکتہ کوشتای سوکون، تینه ای پيله کشتی هرطرف که ناخدا بخوای ببری.^۵ پس هیطورم، زیون یکتہ کوشتای عضو، با ای حال پيله پيله ادعآن دئنه. یکتہ کوشتای جرقة تینه یکتہ پيله جنگل آتش بزنی.^۶ زیونم آتش ایسه؛ یکتہ دنیا نادرستی. یکتہ از أمه اعضای بدن که تموم وجود آدمی کثیف کوئنه و اونه همه زیندگی آتش زئنه آتشی که جهنم اونه بلادا!

^۷ آدمی، همه جور جانور و پرنده و خزنده و دریا میئن جونور رام کوئنه و بوده دئنه،^۸ ولی هیچ آدمی منته زوبؤن رام کوئی. زیون شرور و سرکش ایسه و

ڪشندہ زهر جي پوره!

^۹ آمه زوبؤنِ آمره خداوند و پٿرہ مبارڪ دوخبنيم و هو زوبؤنِ آمره آدموني كه خدا مورشون خلق بوبؤن، لعنت كوئيم. ^{۱۰} يڪته دهن جي ، هم برڪت بيرون هنه هم لعنت! مي برارون، خوروم نيه ايطوبي. ^{۱۱} مگه بنه يڪته چشمه جي هم شيرين آؤ بيرون باي هم شور آؤ؟ ^{۱۲} مي برارون، مگه بنه انجيل دار زيتون بٿري؟ يا رز دار، انجيل هدي؟ هيطورم شور چشمه منته شيرين آؤ بيرون بدي.

آسموني حكمت

^{۱۳} شيمه ميئن كي عاقل و حكيم ايسه؟ بوگذارين او خو خوروم زينديگي آمره نيشون بدي، او اعمالی كه فروتنی امره ايسه و حكمت جي سرچشمه گينه. ^{۱۴} ولي اگه شيمه ديل ميئن زرخ حسودي و خودخواهي دٿنين، خودتون نغيرين و ضد حقيقت گب نزين. ^{۱۵} ايجور حكمت آسمون جي نٿنه، بلڪه زميني و نفساني و شيطوني ايسه. ^{۱۶} چون هر جا كه حسودي و خودخواهي بموني، اوره بلوا و همه جور زشت كردوڪار هنه.

^{۱۷} ولي او حكمتي كه آسمون جي ايسه، اول پاڪ ايسه، بازين صلح آميز و آروم و نصيحت گوشڪونه، و خوروم ثمرات و رحمت جي پوره، و فرق نائن و دوروي جي دور ايسه! ^{۱۸} صالحی، محصولی ايسه كه صلح و صفا ميئن و صلح جو آدمون دست آمره بڪاشته بنه.

۴

دنيا پرستي هشار

^۱ چي باعث بنه شيمه ميئن دعوا بي؟ و چي باعث بنه شيمه ميئن جنگ و جدال دكي؟ مگه شيمه هوا و هوس واسه نيه كه شمه وجود ميئن جنگسه درين؟ ^۲ اچي حسرت دائنين، و وقتي اونه بدست نٿئين، آدم كوشنين. طمع كوئين و او موقع كه نتونين اونه بدست بارين جنگ و دعوا راه توئدئين، شمه ندائين، اينه واسه كه درخواست نكوئين! ^۳ هوهوختي هم كه درخواست كوئين، نكينين، چونكه بد نيت آمره درخواست كوئين تا شيمه هوا و هوسون واسه استفاده بكونين.

^۴ اي زناكارون، مگه نودوئين دنيا آمره دوستي گودن خدا آمره دشمني گودن

ایسَه؟ پس هرکس دنبال ای بی که دنیا آمره دوستی بکونی، خودش خدا دوشمن بوده. ° یا اینکه خیال کوئنین مقدس نویشته هَچی بوته: «خدا نسبت به او روحی که امی میئن هنه خیلی غیرت دئنه؟» ۱ ولی خدا بیشتر فیض بخشنه، اینه واسه گونه:

«خدا اوشون جلو که مغرورن، ایسنه،

ولی فروتنون فیض بخشنه.»

۷ پس شمه از خدا اطاعت بکونین. ابلیس جلو بیسین، که شمه جی فرار کوئنه. ۸ خدای نزدیک بین، اونم شمه نزدیک بنه. ای گناهکارون، شیمه دستون پکا کونین، و ای دو دیلون، شیمه دیلون پکا کونین. ۹ به ونگ زن دگاین و گریه زاری بکونین. شمه خنده، ماتم بی، و شمه شادی غورصه بی. ۱۰ خداوند جلو شمه فروتن بکونین، که او شمه سرلند کوئنه.

۱۱ ای برارون، همدیگر بده نوگوین. هرکس یکنه برار ضید بد بوگوی یا خوش برار داوری بکونی، شریعت ضید بد بوته و شریعت داوری بوده. ولی اگر تو شریعت داوری بکونی، تو شریعت داور بوبوی، نه او کسی که اونه به جا اینه! ۱۲ فقط یه نفر ایسه که شریعت هده و داور ایسه، او هونی ایسه که تینه نجات بدی و هلاک کونی. پس توکی ایسی که تی همسایه داوری کوئی!

فخر فردا واسه

۱۳ الون شمه که گونین: «امروز یا فرده، ای شهر یا او شهر شنیم و یکسال اوره ایسنیم و تجارت مشغول بنیم و خیلی ام سود کوئنینم،» ۱۴ شمه حتی نودونین فرده چی خوائنه ببون. شیمه زیندگی چیسَه؟ هیطو بوخاره مورسونه که آنی زمون ظاهر بنه و بازین از بین شنه. ۱۵ پس بآ ایتو بوگوین: «اگه خداوند بخوای، زینده موئنینم و ایتو و اوطو کوئنینم.» ۱۶ ایجور که معلومه، شمه، شیمه غروره افتخار کوئنین. تمام ایجور افتخار گودنون بد ایسه. ۱۷ پس هرکس بدونه که کو یکنه کار درست ایسه و اونه انجوم ندی، ای، او آدم به گناه به حساب آنه.

۵

هشدار دارا آدمون به

۱ اما شمه، ای دارا آدمون، گریه و شیون بکونین، چونکه مصیبتون شیمه

ریفاه ایسہ۔^۲ شیمہ مال مینال بپیسہ و شیمہ رختون بید بزہ! ^۳ شیمہ طلا و نقرہ میرون بزہ، و اوشون میرون شیمہ ضید گواہی دئنه و هوتو آتش مورسؤن شیمہ تن گوشت خوئنه۔ شمه تا آخری روزون میئن مال مینال جوّمہ گودین! ^۴ اؤن او کارگرون مزد کہ شیمہ زمینون سر درو بودن، و شمه فریبکاری امرہ اوشون مزد ہنداین، شیمہ ضید فریاد زئنن و دروکارون فریاد خداوند لشگرون گوش برسہ۔^۵ شمه زمین سر، ناز و نعمت و عیش و نوش میئن زیندگی بودین، و شیمہ دیلؤن کشتار روز بہ، پرواز گودین! ^۶ شمه او صالح آدم، محکوم بودین و بکوشتین۔ او شیمہ جلو مقاومت نودہ۔

صبر، مصیبتِ میئن

^۷ پس ای برارؤن، تا او روزی کہ خداوند آنہ صبر بکونین۔ بینین کہ چوطو کیشاورز، ریفای ایسنہ تا زمین خوش با ارزش محصولِ جوڑ بارہ؛ چوطو صبر کوئنه تا پاییز و بہاری بارؤن بباری زمین سر۔^۸ پس شمه ہم صبور بین و شیمہ دیل قُرس بی، چونکہ امہ خداوندِ اَمَن نزدیک ایسہ! ^۹ برارؤن، ہمدیگر ضد شکایت و غرغر نکونین، تا شیمہ بہ ہم داوری نبی، چونکہ 'داور' در پشت ایسہ۔

^{۱۰} برارؤن، او پیغمبرون جی کہ خداوند ایسم امرہ گب زئن، مصیبت و صبر درس یاد بگیریں۔^{۱۱} اما خوش بہ حال اوشونی کہ صبر و تحمل بودن۔ شمه ایوب صبر و تحمل بارہ بشتؤسین، و دوئنین کہ سرآخر خداوند اونہ امرہ چی بودہ، چونکہ خداوند بی حد و حساب مہربون و بخشندہ ایسہ۔
^{۱۲} می برارون، ولی مہمتر از ہمہ، قسَم نوخوڑین؛ نہ آسمون، نہ زمین، و نہ ہیچی دیگہ، ولی بگذارین شیمہ 'بلہ' ہو بلہ بی و شیمہ 'نہ' ہو نہ، نبی کہ محکوم بین۔

دعا ایمون امرہ

^{۱۳} شمه میئن کی ایسہ کہ عذاب کشنہ؟ بوگذارین دعا بکونی۔ شمه میئن کی ایسہ کہ خوشحالہ؟ بوگذارین حمد و ثنا سرود بوخوئی۔^{۱۴} شمه میئن کی ایسہ کہ ناخوش بی؟ بوگذارین کلیسا شیخونِ دخوئی و اوشون اینہ بہ دوعا بکونن و خداوند ایسم امرہ اونہ روغن اجی مسح بکونن۔^{۱۵} ایمون امرہ دعا گودن، ناخوش نجات دئنه و خداوند اونہ ویرسؤنبنہ و اگہ او ادم گناہ بودہ بی ببخشہ بنہ۔^{۱۶} پس ہمدیگر ورجہ شیمہ گناہونِ اعتراف بکونین و ہمدیگر بہ

دعا بکنین تا شفا هگیرین. صالح آدم دعا ، پيله قوت أمره عمل کوئنه.
۱۷ ایلیا پیغمبر یکتہ آدم، أمه مورشون بو، ولی وقتی تموم خودوش وجود أمره
دعا بوده که بارون نباری، سُه سال و نیم بارون زمین سر نبارسه؛^{۱۸} و هو موقع
که هنده دعا بوده، آسمونَ جی بارون ببارسه و زمین خوش محصول به بار
بأرده.

۱۹ می برارون، اگه یه نفر شیمه میئن حقیقت جی دورِ بی و یک نفر دیگه اونه
وگردوئی^{۲۰} ای آدم بودوئی هر کس که یکتہ گناه کارِ گمراهی جی وگردوئی اونه
جون مرگ جی نجات بده و خیلی گناھون بیوشونه.

